

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. гр. Своге, общ. Своге, обл. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВОГЕ в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румен Ат. Стойнов

при участието на секретаря Мария Н. Тодорова Кръстанова
като разгледа докладваното от Румен Ат. Стойнов Административно
наказателно дело № 20221880200157 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 58д – чл. 63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 85, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ). Образувано е по жалба подадена от М. М. Д. от гр. С., ул. „...“ № , ЕГН *****, чрез пълномощник, против Наказателно постановление № 645692-F649101 от 05.07.2022 г., издадено от директора на офис /дирекция/ за обслужване - София област в Териториална дирекция София към Националната агенция по приходите (ТД на НАП), упълномощена със заповед ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя, за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „а“ ЗДДФЛ и на основание чл. 80а, ал. 1 от същия закон, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4500 лева.

В жалбата, както и в писмено становище, защитникът поддържа, че наказателното постановление (НП) е незаконосъобразно и неправилно, като се иска от съда да го отмени. Излага подробни съображения, че същото противоречи на материалноправните разпоредби и са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Длъжностното лице изпълняващо функциите на административнонаказващ орган, чрез процесуален представител, в писмена защита изразява мотивирано становище, че жалбата е неоснователна.

Към делото е приобщена административнонаказателната преписка, приети са писмени доказателства и са разпитани трима свидетели.

От събраните по делото писмени доказателства и гласни

доказателствени средства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна :

На 16.12.2021 г. на свидетелката Ж. Г., служител на ... на длъжност, е възложена проверка на физическото лице М. М. Д. от гр. С. В хода на проверката, на 27.02.2022 г. проверяваното лице е представило договор за заем, сключен на 29.11.2019 г. между него, като заемотател, и Б. Г. П., като заемополучател. Заемната сума е в размер на 45000 лева, преведена по банков път, със задължение за връщане в срок до 31.12.2022 г. Уговорена е възнаградителна лихва. Представеният договор няма достоверна дата, но от приложеното към делото извлечение от разплащателната сметка на жалбоподателя се установява, че на 29.11.2019 г. той е превел на П. 15000 лева (основание заем), а на 04.12.2019 г. още 30000 лева (основание хранване на сметка). По силата на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „а” ЗДДФЛ заемотателят е бил длъжен да декларира непогасената част от предоставения паричен заем. Законоустановеният срок за подаване на годишната данъчна декларация за 2019 г. и деклариране в нея на сумата от 45000 лева е изтекъл на 30.04.2020 г. Проверяващите установили, че декларация за 2019 г. изобщо не е подавана, съответно не е декларирана и подлежащата на деклариране сума. За констатираното нарушение, на 28.02.2022 г., в присъствието на жалбоподателя и на свидетелите С. и П., е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) срещу Д. за констатираното изпълнение на задължението му към държавата. Съставеният акт съдържа всички реквизити посочени в чл. 42 ЗАНН и при спазване на останалите изисквания на закона - чл. 40 и чл. 41 ЗАНН. Актът е подписан от актосъставителя, от свидетелите и от жалбоподателя. Последният се е запознал със съдържанието му и е получил препис от него. Бил е уведомен за правото си в 3-дневен срок да направи допълнителни възражения и обяснения, което е удостоверено с подписа му под акта, като е получил и препис от него, където подробно е описано правото на възражение. Сроковете по чл. 34, ал. 1 и чл. 52 ЗАНН са спазени. Издаденото наказателно постановление съдържа всички необходими елементи по чл. 57 ЗАНН. Административното нарушение е описано достатъчно ясно и конкретно, така, че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са изброени във фактическото описание, поради което правото на защита е гарантирано. Посочени са и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията. Видно от приобщените писмени доказателства, АУАН и НП са издадени от компетентни лица и органи. НП е редовно връчено на 01.08.2022 г., а жалбата е изпратена по пощата на 11.08.2022 г.

Фактическите констатации, отразени в акта и НП, не се опровергават от събраните и относими по делото доказателства. Свидетелските показания на служителите на ТД на НАП изцяло кореспондират със събраните по делото други доказателства и установени факти, поради което съдът ги кредитира. Т е се отличават с логичност, последователност и вътрешна безпротиворечивост относно важните по делото факти. Това мотивира съдебният състав да им се довери изцяло.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи - подадената жалба е редовна и допустима, а

разгледана по същество е неоснователна.

По делото безспорно се установи, че в законноустановения срок наказаното лице не е изпълнило задължението посочено в чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „а” ЗДДФЛ. Административното нарушение е формално, а не резултатно, и фактическият състав на същото не включва размер на причинени вреди, нито каквото и да било друг резултат на увреждане.

Задължението за деклариране възниква само при условие, че са налице обстоятелства, които следва да се декларират. Поради изложеното административнонаказващият орган не би могъл служебно да следи за това обстоятелство, тъй като няма как да знае дали са изпълнени предвидените в нормативните документи предпоставки. Договорът за заем е представен на 27.02.2022 г., а с оглед на банковата тайна наказващият орган не може да се следи какви банкови преводи се извършват на територията на страната и на какво основание.

В случая е налице едно продължено във времето нарушение от страна на Д., което се прекратява едва с доброволното изпълнение или с констатирането му от контролните органи.

Нарушението е извършено чрез бездействие и същото е довършено там където се дължи действието – изнесено работно място С. към в,

Не са налице и предпоставките на чл. 28 ЗАНН, тъй като не се доказва по-ниска степен на опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с предвидената от закона. Нарушението засяга важни обществени отношения, а административното наказание е точно определено в чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ.

В заключение, в производството пред административния орган не са допуснати нарушения опорочаващи издаденото наказателно постановление. Наказващият орган осъществявайки правомощията си в рамките на своята компетентност е установил обективно всички обстоятелства, отнасящи се до правата, задълженията и отговорностите на наказаното лице. Въз основа на приетите за установени факти материалният закон е приложен правилно.

При този изход от делото жалбоподателят ще следва да заплати на наказващия орган направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, като съдът съобразно с предвиденото в Наредбата за заплащане на правната помощ определя последното на 150 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

Потвърждава Наказателно постановление № 645692-F649101 от 05.07.2022 г., издадено от директора на офис /дирекция/ за обслужване - София област в Териториална дирекция София към Националната агенция по приходите, с което на М. М. Д. от гр. С., ул. „...” № , ЕГН *****, за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „а” ЗДДФЛ и на основание чл. 80а, ал. 1 от същия закон, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 4500 лева.

Осъжда М. М. Д. от гр. С., ул. „...” № , ЕГН *****, да заплати на Националната агенция по приходите, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Княз Дондуков” № 51, Булстат 131063188, представлявана от изпълнителния директор, сумата от **150** лева – направени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Жалбата се подава чрез РС Своге.

Съдия при Районен съд – Своге: _____